

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul hotărârii de Guvern privind aprobarea cadrului metodologic privind
evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale și planurile de securitate
ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul Hotărârii de Guvern cu privire la aprobarea cadrului metodologic privind evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale și planurile de securitate ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale, a fost elaborat de către Inspectoratul de Management Operațional din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Proiectul hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea cadrului metodologic privind evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale și planurile de securitate ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale este elaborat în temeiul art. 7 alin. (2) lit. b), art. 10 lit. a) și b), art. 11, art. 14 alin. (1)–(6) și art. 18 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 223/2025 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice naționale.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
Legea nr. 223/2025 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice naționale stabilește cadrul juridic primar pentru identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice naționale, precum și procedura etapizată de identificare a acestora. Prin aprobarea Legii nr. 223/2025, legiuitorul a creat premisele juridice necesare la nivel național pentru inițierea și realizarea procesului de transpunere a Directivei (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența entităților critice și de abrogare a Directivei 2008/114/CE. În prima etapă, aplicarea cadrului legal presupune operaționalizarea mecanismelor instituționale și metodologice necesare identificării, desemnării și protecției infrastructurilor critice naționale, inclusiv prin desemnarea autorităților și instituțiilor publice cu atribuții specifice în sectoarele și subsectoarele prevăzute de lege. Cadrul legal primar stabilește că protecția infrastructurilor critice naționale presupune identificarea și desemnarea infrastructurilor relevante, evaluarea riscurilor, stabilirea măsurilor de securitate, elaborarea Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale, precum și testarea, revizuirea și actualizarea periodică a acestuia. În prezent, la nivel național există reglementări sectoriale și proceduri interne care vizează anumite aspecte ale securității, continuității activității, protecției fizice, securității cibernetice, protecției civile, apărării împotriva incendiilor, răspunsului la incidente sau protecției informațiilor. Totuși, aceste reglementări nu formează un cadru metodologic unitar, aplicabil tuturor sectoarelor și subsectoarelor în care pot fi desemnate infrastructuri critice naționale. Situația actuală evidențiază următoarele probleme principale: a) lipsa unei metodologii unitare pentru evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale, care să permită identificarea, analizarea, aprecierea și ierarhizarea riscurilor într-un mod comparabil și verificabil; b) lipsa unei structuri-cadru obligatorii pentru Planul de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale, ceea ce poate genera diferențe de conținut, calitate și aplicabilitate între planurile elaborate de diferiți gestionari;

c) lipsa unei proceduri clare privind elaborarea, transmiterea spre avizare, examinarea, aprobarea și implementarea Planului de securitate;

d) lipsa unui mecanism normativ clar pentru echivalarea documentelor existente cu Planul de securitate, deși unii gestionari pot deține deja planuri, proceduri sau documente interne relevante privind securitatea, continuitatea, răspunsul la incidente ori recuperarea;

e) lipsa unor reguli uniforme privind revizuirea periodică și extraordinară a Planului de securitate, inclusiv în cazul apariției unor riscuri noi, producerii unor incidente, modificării infrastructurii, schimbării dependențelor sau constatării unor deficiențe în urma testărilor, auditurilor ori controalelor;

f) lipsa unei reglementări metodologice privind rolul, statutul funcțional și atribuțiile ofițerului de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale, atât la nivelul gestionarilor, cât și în relația cu autoritățile publice responsabile;

g) riscul aplicării neuniforme a obligațiilor legale de către autoritățile publice responsabile și gestionarii infrastructurilor critice naționale;

h) lipsa unui cadru comun pentru trasabilitatea măsurilor, documentarea deciziilor, protecția informațiilor sensibile și monitorizarea implementării măsurilor de securitate.

Deficiențele menționate pot afecta capacitatea autorităților publice responsabile și a gestionarilor de a asigura un nivel minim comun de protecție, securitate, continuitate și reziliență a infrastructurilor critice naționale. În lipsa normelor metodologice, evaluările de risc pot fi realizate pe baze diferite, Planurile de securitate pot avea conținut neuniform, iar mecanismele de avizare, echivalare, revizuire și monitorizare pot fi aplicate diferit de la un sector la altul.

Totodată, domeniul infrastructurilor critice naționale are un caracter multisectorial și interdependent. Infrastructurile din sectoare precum energia, transporturile, comunicațiile electronice, sectorul financiar, sănătatea, alimentarea cu apă, administrația publică, securitatea publică sau alte domenii relevante pot genera efecte în lanț în cazul perturbării, indisponibilizării, compromiterii sau distrugerii acestora. Această realitate impune existența unui cadru metodologic comun, dar suficient de flexibil pentru aplicare sectorială.

Proiectul intervine pentru a acoperi aceste lacune normative prin aprobarea unui cadru metodologic coerent și aplicabil, care stabilește reguli unitare privind evaluarea riscurilor, elaborarea, avizarea, aprobarea, echivalarea, revizuirea și actualizarea Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale, precum și atribuțiile ofițerului de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale.

În acest context, intervenția normativă este necesară pentru instituirea unui cadru metodologic coerent, predictibil și trasabil, care să asigure aplicarea unitară a prevederilor Legii nr. 223/2025 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice naționale.

Proiectul contribuie la consolidarea cadrului național de reziliență, la clarificarea responsabilităților autorităților publice responsabile și ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale, precum și la asigurarea unei abordări coordonate în domeniul protecției infrastructurilor critice naționale.

Totodată, proiectul sprijină armonizarea cadrului național cu direcțiile europene și bunele practici internaționale în domeniul rezilienței, managementului riscurilor, continuității serviciilor esențiale și protecției infrastructurilor critice.

Intrarea în vigoare a hotărârii la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova se justifică prin necesitatea asigurării unui cadru unitar pentru evaluarea riscurilor, elaborarea, avizarea, aprobarea, echivalarea, revizuirea și actualizarea Planurilor de securitate ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale.

Prin urmare, intervenția normativă este necesară pentru asigurarea aplicării unitare a Legii nr. 223/2025, pentru consolidarea responsabilităților autorităților publice responsabile și ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale, precum și pentru crearea unui mecanism

funcțional de evaluare, planificare, implementare, monitorizare, testare și revizuire a măsurilor de securitate aplicabile infrastructurilor critice naționale.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul hotărârii Guvernului stabilește cadrul metodologic necesar pentru aplicarea unitară a prevederilor Legii nr. 223/2025 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice naționale, în partea ce ține de evaluarea riscurilor, elaborarea, avizarea, aprobarea, echivalarea, revizuirea și actualizarea Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale, precum și de desemnarea și atribuțiile ofițerului de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale.

Prin proiect se propune aprobarea unui set de norme metodologice structurate în șase anexe, fiecare reglementând o componentă distinctă a mecanismului de protecție a infrastructurilor critice naționale.

În primul rând, proiectul aprobă Normele metodologice privind evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale. Acestea stabilesc principiile, etapele și instrumentele necesare pentru identificarea amenințărilor, vulnerabilităților, scenariilor de risc, impactului, probabilității, nivelului de risc și riscului rezidual. Elementul nou constă în instituirea unei abordări metodologice unitare, care permite evaluarea riscurilor într-un mod comparabil, documentat și verificabil, indiferent de sectorul sau subsectorul în care este încadrată infrastructura critică națională.

În al doilea rând, proiectul aprobă Normele metodologice privind elaborarea, avizarea și aprobarea Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale. Acestea reglementează modul de elaborare a Planului de securitate, transmiterea acestuia spre avizare, examinarea de către autoritatea publică responsabilă, aprobarea de către gestionar, implementarea, monitorizarea și testarea măsurilor prevăzute. Elementul nou constă în clarificarea circuitului procedural al Planului de securitate, inclusiv a rolurilor gestionarului, autorității publice responsabile și Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice.

În al treilea rând, proiectul aprobă Structura-cadru a Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale. Aceasta stabilește conținutul minim obligatoriu al Planului de securitate, incluzând datele generale, descrierea infrastructurii și a serviciului esențial, funcțiile critice, activele critice, procesele esențiale, dependențele și interdependențele, rezultatele evaluării riscurilor, măsurile de securitate, continuitate, răspuns, recuperare, comunicare, instruire, testare și revizuire. Elementul nou constă în crearea unui model comun de structurare a Planului de securitate, care reduce riscul unor documente incomplete, neuniforme sau exclusiv declarative.

În al patrulea rând, proiectul aprobă Normele metodologice privind echivalarea documentelor existente cu Planul de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale. Acestea permit recunoașterea integrală, parțială sau condiționată a unor documente existente, cum ar fi planurile de continuitate, planurile de răspuns la incidente, planurile de protecție fizică, documentele de securitate cibernetică, procedurile interne sau alte documente relevante. Elementul nou constă în instituirea unui mecanism de echivalare care evită duplicarea nejustificată a documentelor interne, cu condiția ca acestea să acopere cerințele minime ale Planului de securitate.

În al cincilea rând, proiectul aprobă Normele metodologice privind revizuirea și actualizarea Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale. Acestea stabilesc regulile privind revizuirea periodică, revizuirea extraordinară, clasificarea modificărilor, reavizarea Planului de securitate, evidența modificărilor și efectele revizuirii asupra documentelor echivalate. Elementul nou constă în introducerea unui mecanism clar de

menținere a Planului de securitate într-o formă actuală, aplicabilă și corelată cu evoluția riscurilor, schimbările tehnologice, operaționale, organizaționale sau legislative.

În al șaselea rând, proiectul aprobă Normele metodologice privind desemnarea, statutul funcțional și atribuțiile ofițerului de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale. Acestea stabilesc modul de desemnare a ofițerului de legătură la nivelul gestionarului infrastructurii critice naționale, cerințele minime pentru desemnare, atribuțiile privind evaluarea riscurilor, Planul de securitate, cooperarea, raportarea, instruirea și testarea, precum și rolul punctului de contact la nivelul autorității publice responsabile. Elementul nou constă în instituirea unei funcții operaționale de legătură, necesare pentru asigurarea comunicării, coordonării și schimbului de informații între gestionari, autoritățile publice responsabile și Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice.

Totodată, proiectul stabilește atribuțiile generale ale Ministerului Afacerilor Interne, prin Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice, în ceea ce privește coordonarea metodologică, monitorizarea și acordarea suportului de specialitate pentru aplicarea hotărârii.

Elementele noi introduse prin proiect vizează, în esență:

- a) instituirea unei metodologii unitare de evaluare a riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale;
- b) stabilirea procedurii de elaborare, avizare și aprobare a Planului de securitate;
- c) aprobarea unei structuri-cadru minime obligatorii pentru Planul de securitate;
- d) instituirea mecanismului de echivalare a documentelor existente cu Planul de securitate;
- e) reglementarea revizuirii și actualizării periodice sau extraordinare a Planului de securitate;
- f) clarificarea statutului și atribuțiilor ofițerului de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale;
- g) consolidarea rolului autorităților publice responsabile în avizarea și monitorizarea Planurilor de securitate;
- h) asigurarea trasabilității deciziilor, modificărilor, măsurilor și responsabilităților stabilite în domeniul protecției infrastructurilor critice naționale.

Prin urmare, proiectul nu creează doar obligații formale, ci instituie un mecanism practic de lucru pentru autoritățile publice responsabile și gestionarii infrastructurilor critice naționale, orientat spre evaluarea riscurilor, planificarea măsurilor de securitate, asigurarea continuității serviciilor esențiale, răspunsul la incidente, recuperarea și consolidarea rezilienței infrastructurilor critice naționale.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

Nu este aplicabil

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul va avea un impact pozitiv asupra sectorului public, prin instituirea unui cadru metodologic unitar pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 223/2025 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice naționale, în partea ce ține de evaluarea riscurilor, elaborarea, avizarea, aprobarea, echivalarea, revizuirea și actualizarea Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale.

Prin aprobarea proiectului, autoritățile publice responsabile vor dispune de reguli clare pentru examinarea evaluărilor de risc, avizarea Planurilor de securitate, monitorizarea conformării gestionarilor infrastructurilor critice naționale și coordonarea sectorială a măsurilor de protecție, continuitate, răspuns și recuperare.

Proiectul va contribui la aplicarea uniformă a Legii nr. 223/2025 și la reducerea riscului de interpretări neunitare între sectoare și subsectoare, prin stabilirea unor cerințe metodologice comune privind conținutul Planului de securitate, procedura de avizare, mecanismul de echivalare a documentelor existente, regulile de revizuire și actualizare, precum și atribuțiile ofițerului de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale.

Totodată, proiectul va sprijini activitatea Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice în exercitarea rolului de coordonare metodologică, monitorizare și acordare a suportului de specialitate autorităților publice responsabile și gestionarilor infrastructurilor critice naționale.

Impactul asupra sectorului public este preponderent organizatoric, procedural și metodologic. Proiectul nu presupune crearea unor structuri noi, ci valorificarea competențelor instituționale existente și clarificarea mecanismelor de cooperare dintre Ministerul Afacerilor Interne, Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice, autoritățile publice responsabile și gestionarii infrastructurilor critice naționale.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Implementarea prevederilor proiectului hotărârii Guvernului nu implică, la etapa actuală, alocarea unor resurse financiare suplimentare directe de la bugetul de stat.

Aplicarea normelor metodologice propuse se va realiza de către autoritățile publice responsabile și gestionarii infrastructurilor critice naționale în limita competențelor funcționale și a resurselor instituționale existente.

Proiectul stabilește cadrul metodologic pentru evaluarea riscurilor și planificarea măsurilor de securitate, continuitate, răspuns și recuperare. Eventualele costuri aferente implementării măsurilor concrete identificate în urma evaluării riscurilor vor fi determinate individual, la nivelul fiecărui gestionar, în funcție de specificul infrastructurii critice naționale, nivelul riscurilor, măsurile existente și necesitatea unor măsuri suplimentare.

Prin urmare, proiectul nu generează prin sine cheltuieli bugetare imediate, ci creează mecanismul de identificare, fundamentare și planificare a măsurilor necesare pentru protecția infrastructurilor critice naționale.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Proiectul are impact asupra sectorului privat în măsura în care anumite persoane juridice de drept privat pot avea calitatea de gestionari ai infrastructurilor critice naționale sau pot administra ori opera infrastructuri, sisteme, instalații, rețele, servicii ori active relevante pentru furnizarea serviciilor esențiale de interes național.

Impactul principal constă în instituirea unui cadru clar și previzibil pentru obligațiile metodologice ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale, inclusiv în ceea ce privește:

- a) realizarea evaluării riscurilor;
- b) elaborarea Planului de securitate;
- c) transmiterea Planului spre avizare;
- d) implementarea măsurilor de securitate, continuitate, răspuns și recuperare;
- e) desemnarea ofițerului de legătură;
- f) revizuirea și actualizarea Planului de securitate;
- g) posibilitatea echivalării documentelor existente cu Planul de securitate.

Proiectul nu instituie obligații investiționale directe și uniforme pentru toate entitățile private. Măsurile concrete care pot presupune costuri vor rezulta din evaluarea riscurilor și din Planul de securitate al fiecărui gestionar, fiind stabilite proporțional cu nivelul riscurilor, specificul infrastructurii și măsurile deja existente.

Un element pozitiv pentru sectorul privat îl constituie mecanismul de echivalare a documentelor existente, care permite recunoașterea integrală sau parțială a unor planuri,

proceduri sau documente interne deja aprobate și aplicate, evitând duplicarea nejustificată a documentației administrative.

Pe termen mediu, proiectul poate contribui la consolidarea cooperării public-private, la îmbunătățirea schimbului de informații relevante, la creșterea nivelului de pregătire al gestionarilor și la consolidarea rezilienței serviciilor esențiale furnizate populației, economiei și instituțiilor statului.

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Proiectul are un impact social pozitiv, prin contribuția la consolidarea rezilienței infrastructurilor critice naționale și a serviciilor esențiale de interes național, precum și la creșterea capacității autorităților publice responsabile și a gestionarilor de a preveni, gestiona și depăși incidentele care pot afecta populația, economia și funcțiile vitale ale societății.

Aplicarea unui cadru metodologic unitar pentru evaluarea riscurilor și elaborarea Planurilor de securitate va contribui la îmbunătățirea capacității de prevenire, pregătire, răspuns și recuperare în cazul perturbării, indisponibilizării, compromiterii sau distrugerii infrastructurilor critice naționale.

Prin consolidarea măsurilor de securitate, continuitate, notificare, răspuns și recuperare, proiectul poate contribui indirect la reducerea efectelor negative asupra populației, inclusiv în situații de criză, incidente majore, dezastre, atacuri cibernetice, perturbări tehnologice sau alte evenimente care pot afecta serviciile esențiale.

Proiectul nu instituie, prin sine, mecanisme noi de colectare sau prelucrare sistematică a datelor cu caracter personal. Totodată, în procesul de aplicare a normelor metodologice pot fi prelucrate anumite date profesionale sau de contact ale persoanelor desemnate în calitate de ofițeri de legătură, puncte de contact, responsabili de securitate ori membri ai structurilor interne implicate în evaluarea riscurilor și aplicarea Planului de securitate.

Prelucrarea acestor date se va realiza exclusiv în scopul aplicării Legii nr. 223/2025 și a hotărârii Guvernului, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și a principiilor de legalitate, proporționalitate, minimizare și securitate a datelor.

Proiectul conține prevederi privind protecția informațiilor și limitarea accesului la documentele care pot conține date sensibile, vulnerabilități, scenarii de risc, măsuri de securitate, puncte sensibile sau alte informații protejate de lege.

Din perspectiva echității și egalității de gen, proiectul nu conține prevederi care să genereze discriminare directă sau indirectă. Normele propuse se aplică în mod uniform autorităților publice responsabile și gestionarilor infrastructurilor critice naționale și nu produc impact diferențiat asupra femeilor și bărbaților.

Totodată, proiectul nu limitează participarea femeilor sau bărbaților în exercitarea atribuțiilor privind evaluarea riscurilor, elaborarea Planurilor de securitate, desemnarea ofițerilor de legătură, participarea la instruiți, exerciții, testări sau alte activități relevante pentru protecția infrastructurilor critice naționale.

4.5. Impactul asupra mediului

Proiectul nu are un impact direct asupra mediului, întrucât reglementează aspecte metodologice privind evaluarea riscurilor, elaborarea, avizarea, aprobarea, echivalarea, revizuirea și actualizarea Planurilor de securitate ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale.

Totodată, metodologia propusă permite includerea riscurilor de mediu, a efectelor negative asupra mediului și a consecințelor ecologice ale perturbării, indisponibilizării, compromiterii sau distrugerii infrastructurilor critice naționale în cadrul procesului de evaluare a riscurilor și de planificare a măsurilor de securitate, continuitate, răspuns și recuperare.

Prin consolidarea mecanismelor de evaluare a riscurilor și de planificare a măsurilor de protecție, proiectul poate contribui indirect la reducerea riscurilor asociate incidentelor cu impact asupra mediului și la creșterea capacității de prevenire, limitare și gestionare a efectelor generate de perturbarea serviciilor esențiale.
4.6. Alte impacturi și informații relevante
5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE
5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională
Nu este aplicabil
5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE
Proiectul nu constituie un act de transpunere directă a dreptului Uniunii Europene. Totodată, acesta contribuie la implementarea progresivă a standardelor europene relevante în domeniul rezilienței entităților critice, inclusiv a principiilor și abordărilor prevăzute de Directiva (UE) 2022/2557 privind reziliența entităților critice, prin instituirea unui cadru metodologic național privind evaluarea riscurilor, planificarea măsurilor de securitate, continuitatea serviciilor esențiale și protecția infrastructurilor critice naționale
6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ
În conformitate cu prevederile privind etapele principale ale legiferării, la 6 martie 2026, atât pe pagina web oficială a Ministerului Afacerilor Interne, la compartimentul „Transparență”, sub compartimentul „Consultări publice”, secțiunea „Inițierea elaborării actelor normative” cât și pe particip.gov.md , a fost plasată informația despre inițierea procesului de elaborare a actului normativ și oferite detalii despre modalitatea înaintării propunerilor din partea părților cointerestate. Confirmarea la următoarele adrese web: https://mai.gov.md/ro/consultari-publice https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiectul-hotarare-a-guvernului-privind-evaluarea-riscurilor-aferente-infrastructurii-critice-nation/16342
7. Concluziile expertizelor
8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent
Proiectul hotărârii Guvernului se încorporează în cadrul normativ existent ca act normativ subsecvent Legii nr. 223/2025 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice naționale. Prin proiect se asigură dezvoltarea cadrului normativ secundar necesar pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 223/2025, în partea ce ține de evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale, elaborarea, avizarea, aprobarea, echivalarea, revizuirea și actualizarea Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale, precum și stabilirea atribuțiilor ofițerului de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale. Actul normativ propus nu modifică și nu abrogă acte normative în vigoare, ci instituie cadrul metodologic necesar pentru aplicarea unitară a obligațiilor prevăzute de Legea nr. 223/2025. Prevederile proiectului urmează a fi aplicate în corelare cu legislația privind securitatea națională, protecția informațiilor atribuite la secret de stat, protecția datelor cu caracter personal, securitatea cibernetică, protecția civilă, situațiile excepționale, prevenirea și combaterea terorismului, precum și cu reglementările sectoriale aplicabile domeniilor în care pot fi desemnate infrastructuri critice naționale. Totodată, proiectul prevede obligația ministerelor, altor autorități administrative centrale și instituțiilor publice responsabile de a aduce actele normative departamentale,

procedurile interne și documentele aplicabile în concordanță cu prevederile hotărârii, în termenul stabilit de aceasta.

În vederea implementării unitare a actului normativ, autoritățile publice responsabile vor putea elabora instrucțiuni sectoriale, ghiduri, modele de documente sau proceduri interne, cu respectarea cadrului metodologic aprobat prin hotărâre și cu informarea Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice.

Totodată, proiectul este compatibil cu:

- cadrul național de evaluare a riscurilor la adresa securității naționale;
- cadrul normativ privind protecția informațiilor sensibile și clasificate;
- documentele strategice și obligațiile asumate de Republica Moldova în contextul procesului de aderare la Uniunea Europeană.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea prevederilor proiectului hotărârii Guvernului va fi realizată de Ministerul Afacerilor Interne, prin Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice, de autoritățile publice responsabile și de gestionarii infrastructurilor critice naționale, potrivit competențelor stabilite de Legea nr. 223/2025 și de cadrul metodologic aprobat prin proiect.

Pentru aplicarea prevederilor proiectului vor fi necesare următoarele măsuri:

- a) informarea autorităților publice responsabile și, după caz, a gestionarilor infrastructurilor critice naționale cu privire la cadrul metodologic aprobat;
- b) desemnarea sau actualizarea punctelor de contact la nivelul autorităților publice responsabile și a ofițerilor de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale la nivelul gestionarilor;
- c) organizarea, după caz, a unor activități de instruire, consultare sau suport metodologic privind evaluarea riscurilor, elaborarea Planului de securitate, echivalarea documentelor existente, revizuirea și actualizarea Planului;
- d) elaborarea sau ajustarea procedurilor interne ale autorităților publice responsabile privind examinarea, avizarea, monitorizarea și evidența Planurilor de securitate;
- e) elaborarea, avizarea și aprobarea Planurilor de securitate ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale, în condițiile prevăzute de cadrul metodologic;
- f) examinarea documentelor existente ale gestionarilor care pot fi recunoscute, integral sau parțial, ca echivalente ale Planului de securitate;
- g) instituirea evidenței Planurilor de securitate, a documentelor echivalate, a revizuirilor, actualizărilor și măsurilor de implementare;
- h) asigurarea protecției informațiilor atribuite la secret de stat, datelor cu caracter personal, informațiilor sensibile privind infrastructurile critice naționale și altor categorii de informații protejate de lege;
- i) monitorizarea implementării măsurilor de securitate, continuitate, răspuns și recuperare stabilite în Planurile de securitate;
- j) aducerea actelor normative departamentale, procedurilor interne și documentelor aplicabile în concordanță cu prevederile hotărârii, în termenul stabilit de aceasta.

Implementarea proiectului nu necesită crearea unor structuri instituționale noi, ci presupune valorificarea mecanismelor și competențelor existente la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, autorităților publice responsabile și gestionarilor infrastructurilor critice naționale.

Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice va asigura coordonarea metodologică, monitorizarea și suportul de specialitate necesar pentru aplicarea unitară a prevederilor hotărârii.

Secretar general

Valentin CIOCLEA